

‘ಮೊದಲೇ ಅಡ್ಡಾಡ್ಕೊಲಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವು ಯಂಗ ಬುಟ್ಟವು ತಮ್ಮಪಾಯ’ ಅಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೈತೊಳೆಯಲು ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಲಿ ಎರಡನ್ನ ದರದರ ತಂದು ಹಾಕಿದಳು. ಈಕಡೆ ಎರಡೇಟು ಅವಾಗೆ ವದಿಸಿಗಂಡು ಕೂತಿದ್ದ ಅವಳೆಷ್ಟು, ‘ಅ ಸೊಳಮಗ ಬಂಗಾಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಗ್ಗಿ, ಜಲದಾಗ ಒಂದಬೇರೆ ಅದ್ದೂ ಒತ್ತಿನಿ. ಅಪ್ಪಿಶನ್ನ ಮಾಡಿ ನನಗಷ್ಟು ಹಾಸಿಗೆ ಪತ್ತೇವು ಮಾಡಂತ ಸೂಕ್ತಮಿ ಹೇಳ್ತು, ಅದುಬಿಟ್ಟು ನನ್ನೇಬ್ಬಿಗೆ ಶೆಂರಾಕ ಹೇಳ್ತಾ? ಅವನೇಳಿದಾಗಲಿಂದ ಬರ್ಲ ಮಕ್ಕಂಬೋದು ಆಗ್ಯೈತಿ ನನ್ನ ಬಾಳೇವು’ ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಅವಳೆಷ್ಟು ಪ್ರಗೈ ಅಂತ ಅಡ್ಡೆಸರು ಯಂಗ ಬಂತಂದ್ರ, ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ಅಂದರ ಯಾವಾಗ ತನ ಮುಕಳೆ ತಾನು ತೊಳಕಂಬೋಟು ಕೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಮುಕಳೇನ ಬಲಗೈಲಿ ತೊಕಂತಿದ್ದ. ಅವಳೆಷ್ಟುನ ತಾಯಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆರೆ, ‘ಲೋ ಅವಳ್ಳಾ ಯಾರನ್ನ ಪ್ರಗೈಲೆ ಮುಕಳೆ ತೊಕಂತಾರ ಸೈಯಪ್ಪ, ಬಲಗೈಲಿ ತೊಕಂಬೋದ ಲೋಕದಾಗ ನೋಡಿಲ್ಲಬುದು’ ಅಂದಳು. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದುನೂ ಬಲಗೈಲೆ ಮುಕಳೆ ಎಡಗೈಲೆ ಉಣ್ಣು ಮಾಡೋದು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಅವಳೆಷ್ಟುನ ಮುಂದ ಪ್ರಗೈಯಂತ ಪುಗಸಟ್ಟೆ ಬಂದು ಕುಂತುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಂದಿನ ಮುಕಳೇನ ಬಾಳ ಬಿರಿಸಿಲೆ ತೊಕವತ್ತಿನಾಗ ಬೀಜ ಕೈಗೆ ಬಡದುಬಿಟ್ಟವು. ಹಿಸಗಿ ನೋಡಿದ ಬೀಜ ಒಂದೇ ಇತ್ತು. ಅವಳೆಷ್ಟುಗ ಹೊಟ್ಟೆ ರುಮ್... ರುಮ್.. ಅಂದಂಗಾತಿ. ತಮ್ಮ ವಾರಿಗೇರನ ಯಿಚಾರ ಮಾಡಿದ. ನಿಮಗ ಬೀಜ ಎಷ್ಟು ಐದ್ದಾವ? ಎಷ್ಟು ಐದ್ದಾವ? ಅಂತ ಪೂರ್ಣ ಮನಿಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಗಂಡು ಓಣಿ ಓಣಿ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಾಗ ಉತ್ತರ ಎರಡು ಅಂತ ಬಂದವು. ಅವಳೆಷ್ಟು ಕೊನಿಗೆ ತಾಯಿತಕ ಬಂದು ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ತಂದಕಂಡು ‘ಯಮಂಗ ನಾನು ಬಾಳದಿನ ಉಳಿಲ್ಲಂಗ, ನಂದು ಬೀಜ ಒಂದೈತಿ’ ಅಂದ. ‘ಇರಬುಡಲೋ ಒಂಟಿಬೀಜ ಇದ್ದೋರು ಬಹಳ ದೆಶವ್ವಾನು, ಎರಡು ಗಂಟು ಹಾಕರಾವ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಬ್ಯಾರೆ ಆಗ್ತಾವ’ ಅಂತ ತಾಯಿ ಒಣದೈಯ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಅವಳೆಷ್ಟು ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲಾ ನೆನಿಸಿಗೊಂಡು, ‘ನವಮೇನಾದ್ರೂ ಅವತ್ತು ಕರೆಟ್ಟು ಚೆಕೆ ಮಾಡಿ ಅವತ್ತೆ ಅಪ್ಪಿಶನ್ನ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ, ಇವತ್ತೆ

ಹಾಸಿಗೆ ಪತ್ತೇವು ಮಾಡೋ ಗತಿನೇ ಬರ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ’ ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಚಿಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿದ. ‘ನಂದೇನು ಅಂತ ವಯಸ್ಸಾಗ್ಯೆತ್ತೆಪ್ಪಾ? ಇವು ದೀಪಾರ ಹೊಸ್ತಾಗ ಮದ್ದಿ ಆದವು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದಾನೇ ಸೋಗು ಮಾಡಿಕಾಂತ ಅಡ್ಡಾಡತಾವ. ಆ ಬೋರಿಂಗನ ಒಂದಿನ ಮುರುದುಬಿಡ್ತಿನಿ, ಅವಾಗೆಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತ’ ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಗ್ವಾಡೆ ಸರಿಸಿ ಕುಂತ.

ಮನೆಮುಂದ್ಲಾಸಿ ಒಂಟಿದ್ದ ಜಿನ್ನೋರು ಮುತ್ತಗ, ‘ಹೇ ಮಾವ ಜೀರಾ ಎಂಟು ಬಂತು ನೋಡು’ ಅಂದಾಗ ಅಬಾಬಾ ಜೀರಾ ಮೂರು ಅಡಿದ್ದ ಪೇಲಾತಿ. ಓಪನ್ನಿಗನ್ನ ಇಟ್ಟದ್ದರ ನನ್ನ ರಕ್ಕ ನನಿಗೆ ಬರತ್ತಿದ್ದವು’ ಅಂತ ಕಳಬುರಸವತ್ತಿನಾಗ, ಹಿಂದನೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಾರಮ್ಮ, ‘ಓಸಿ ಇಸ್ಕಟ್ಟು ಅಡಿ ಮನೆಪನೆ ದೀಪತೆಕಂಡು ಹೋಗಲೋ... ನೀನು ನಿಮ್ಮಾವ ಸೇರಿ’ ಅಂತ ಮುತ್ತಗೀಟು ಬೈಯ್ದು ಮತ್ತೆ ಒಂದೇಟು ಗಂಡಗ ಒದ್ದಳು. ‘ಈ ಕಳ್ಳರು ನನ್ನ ಒದಸಾಕ ನಮ್ಮನಿತಾಕ ಬರತಾರೆನು?’ ಅಂತ ಮನಿಸಿನೊಳಗ ಅನುಕೊಂಡ.

ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾಂ ಕರಾಗ ಸಂಬಳಕಿದ್ದ ಅವಳೆಷ್ಟು, ಅಪ್ಪಿಶನ್ನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದ ಆಗವಲ್ಲ. ಓಸಿ ಚಾಟು ನೋಡಿಕಾಂತ, ಹುಲಿಮನೆ ಅಡಿಕೊಂಡಂತ, ಹೇಣ್ಣಿ ದುಡದದ್ದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತ ವತ್ತಗಾಮಣಿ ಮಾಡೋದು ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕ ಮಾರಮ್ಮಗ ಸಿಟ್ಟು. ದುಡೆದಿಲ್ಲ. ದುಕ್ಕಬಡೆದಿಲ್ಲ ಹಾಕಿದ್ದ ತಿಂದು ಬಿದ್ದಕಂಡಿರಲಾರದ ಮತ್ತೆ ಜ್ವಾಳದ ಚೀಲದಾಗ, ಅಕ್ಕಿ ಚೀಲದಾಗ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಕ್ಕ ತಗಂಡ ಹೋಗಿ ಓಸಿ ಬರಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾರಮ್ಮ ಒಂದಿನ ಓಸಿ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ‘ನಮ್ಮನೊಕಾ ಓಸಿ ಬರಸಾಕ ಬಂದ್ರ ಬರಕಬ್ಬಾಡಿ, ಇಲ್ಲಂದ್ರ ನಾನು ಪೋಲಿಸ ರಾನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹಿಡಕೊಡತೀನಿ ನೋಡು ನಿಮ್ಮನ್ನ’ ಅಂತ ವಾನಿಂಗ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಗಂಡ ಓಸಿ ಆಡೋದು ಬಿಟ್ಟಾನು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇವತ್ತು ಮುತ್ತ ಬಂದು ಬಟಾಬಯಲಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ.

\*\*\*

ನಿನ್ನೆ ಮುಂಜೀಲಿ ಅವಳೆಷ್ಟುನ ಹುರಿಮಾಡಿ ಮೂಲೆಮನಿ ದ್ಯಾವಣ್ಣ, ಅಗಸರ ನಾಗಲಿಂಗ, ‘ಅವಳಿ ಬಾಲೇ ಸಿನ್ನೂರು ಸಂಗಮ್ಮ ಟಾಕೀಜಿನಾಗ ‘ಎ’